

i det af den høje Regering fremsatte Forslag.

I Fjor var det den moderate Regering, der bragte denne Sag frem og, jeg tør nok sige, optraadte ret aggressivt overfor Højre. I Aar er det den radikale Regering, og de Udtalelser, der er komne fra den Kant, er gennemgaaende mere hensynsfulde end de Udtalelser, vi hørte i Fjor; den højtærede Konseilspræsident har jo endog paa et Møde, saa vidt jeg mindes i Odense, udtalt, at denne Regering var villig til meget store Indrømmelser for at opnaa en Forstaaelse om dette for Landet vigtige Spørgsmaal. Der er da ingen Grund for os til at tage anderledes paa Sagen i Aar end i Fjor. Højre vil som altid være rede til Forhandling med ethvert af Kongen udnævnt Ministerium, og i dette Tilfælde vil vi være rede til at arbejde med paa at tilvejebringe en ny Forfatning, men vi maa stille de Krav, at denne Forfatning indfører en retfærdig Valgordning til Folketinget, hvilket vi ikke mener kan ske paa anden Maade end ved Benyttelsen af Forholdstalsvalgmaaden, at man ikke ved den nye Ordning tilfører Folketinget en stor Mængde umodne Vælgere, der kan bidrage til at gøre Folketinget mere radikalt, og at man, naar vi gaar med til at opgive de Valgretsbestemmelser, som Landstinget for Øjeblikket hviler paa, i deres Sted sætter andre, som gør det muligt, at dette Ting kan blive, hvad Juni-Grundloven forudsætter: en Beskyttelse for Minoriteterne i det andet Ting.

Jeg skal med disse Ord anbefale Forslaget til videre Fremme i Udvalg.

Enevold Sørensen: Forslaget om en Grundlovsændring foreligger, som alt gentagne Gange nævnt, ganske i samme Skikkelse som ved Aarets Begyndelse, og det var da Genstand for udførlig Omtale af Ordførerne for de forskellige Partier her i Salen. Jeg for min Del kan derfor ogsaa nøjes med i det væsentlige at henvise til de Udtalelser, jeg den Gang fremsatte paa mit Partis Vegne. Kun med nogle Ord skal jeg minde om, at jeg for den Del af Forslaget, som angaar Folketingets fremtidige sammensætning: Valgretten og Valgbarheden til Folketinget, da havde Lejlighed til for tredje Gang at tilsige Regeringen vort Partis Tilslutning. Thi denne Del af Forslaget havde allerede foreligget to Gange før oversendt fra det andet Ting. I ingen af Samlingerne er Forslaget imidlertid naaet til anden Behandling her i Tinget, man naaede kun til en Betænk-

ning, hvor Højre af hele Forslaget kun lod den eneste Rest blive tilbage: Fastsættelsen af et bestemt Tal for Folketingskredsene, og herfor forlangte man saa Forholdstalsvalg til Folketinget. Men medens dette, Fastsættelsen af et bestemt Tal for Folketingskredsene, saaledes var alt, hvad Højre havde kunnet tiltræde af Regeringens Forslag, saa længe dette Forslag forelaa til Forhandling her i Salen, viste det sig, da Betænkningen nu i Foraaret fremkom om det nye udvidede Forslag, det samme, som nu igen foreligger til første Behandling for os, at nu kunde Højre tiltræde de to af Forslagets tre Punkter: Kvinders Valgret og Tyendes Valgret, nu kunde det ganske tiltræde det tidligere Forslags Hovedkrav, det ubetinget vigtigste og betydningsfuldeste af disse Krav, Valgret og Valgbarhed for Kvinder, ganske ligestillet med Mænds. Om denne Sag, Kvindernes Valgret og Valgbarhed, staar vi altsaa nu, ved Begyndelsen af de nu genoptagne Forhandlinger, alle fælles. Alle Sider i Salen, alle er vi enige om, at under den nye Grundlov skal Kvinden i et og alt have den samme politiske Ret og Magt og ogsaa det samme Ansvar som Manden. Det er jo ganske vist et Resultat — og det et stort Resultat — af de senere Aars Grundlovsforhandlinger, at alle Partier nu er enige om at rydde det allerstørste Valgprivilegium ud af Grundloven, enige om, at Mændene maa opgive deres politiske Eneret og fremtidig nøjes med at dele Magten og Ansvarret med Kvinderne paa lige Fod med disse. Dette er stort og betydningsfuldt. Men hvorfor saa vi ikke tidligere noget til dette Standpunkt hos Højre, men først nu i sidste Foraar? Hvorfor løftede man ikke før en Flig derfor, hvorfor gav man ikke en Antydning deraf, da det Forslag, der da forelaa, i Ministeriet Berntsens to første Aar, blev forhandlet her? Højre gaar nu, men Aaret efter, med baade til Kvinders Valgret og til Tyendets Valgret. Tilbage er saaledes kun det ene Punkt, om Valgretten skal indtræde ved det 25de eller det 30te Aar — en Skønssag nærmest, ikke noget principielt Spørgsmaal, som i Længden kunde have voldet uoverstigelige Hindringer, naar man først stod enig om de to andre principielle Spørgsmaal. Men den Gang, da Forslaget om Folketingets Omdannelse og om Optagelse af den nævnte Valgret forelaa, da hørte man intet herom, da blev Døren smækket i, man kunde ikke indlade sig paa andet eller mere af det foreliggende Forslag end det ene Punkt, at Antallet af Folketings-